

Emlékeztető

Máriagyűd nagy ünnepe

Minden kegyhelynek van története. Ezek arról beszélnek, hogy a hagyomány szerint a nevezett helyen valami rendkívüliséget tapasztaltak az emberek. Valakinek látomása volt, egy kérés meghallgatásra talált, gyógyulás történt. Így volt ez Máriagyűd esetében is. Az első ezredforduló táján már egy kis kápolnát állítottak fel, mert az itt élő, vagy itt megfordult emberek Mária tiszteletük kapcsán érezték, hogy segítséget kapnak. És ez a segítség felülről jött. Isten mindig meghallgatja imánkat, és kéréseinket meg is teszi, ha azt jónak látja. De ez gyakran csak az én titkom marad. A zarándokhely jellemzője az, hogy itt látható, érezhető, az emberek nagy tömege számára is tapasztalható módon összeér a föld és az ég. Itt valahogy különleges erővel mutatkozik meg Isten jelenléte. Mária szerepe pedig az, hogy mellénk áll, amikor a Szentháromság személyeihez fordulunk.

Egy- egy zarándokhely akkor válik igazán azzá, amikor az Apostoli Szentszék felfigyel rá, megvizsgálja eredetét, hitelességét, és a pápa kegyhellyé nyilvánítja. Ez természetesen egy hosszabb folyamat, amelynek csak a végét jelzi a pápai megnyilatkozás. Ez Máriagyűd esetében 1805- ben történt. A 200. évforduló nagy esemény. Ezért készült az utóbbi időben tudatosan elsősorban maga Máriagyűd egyházközsége, hogy méltó ünneplés legyen.

A püspöki kar elfogadta Mayer Mihály megyésfőpásztorunk meghívását, és ennek köszönhetően e jeles ünnepen együtt volt tizenkét püspök, közöttük Erdő Péter esztergomi érsek, bíboros, valamint Juliusz Janusz apostoli nuncius, Magyar Gergely ferences tartományfőnök, egyházmegyes- szerzetes papok, és a hívek ezrei. Felejthetetlen, szép ünneplés volt ez, méltó tiszteletadás elődeinknek is. A három nyelven elmondott ima és ének kifejezte, hogy ezen a vidéken régóta együtt élnek különböző anyanyelvű, de Krisztust követő emberek, akiket összeforraszt a közös hit.

Körbejárva a kegyhelyet öröm tölti el szívünket, hogy nincs magára hagyva. Gondos kezek tartják rendben, szépítik, hogy bárki bárholnan felkeresi, testben- lélekben megújulva, jó érzéssel menjen tovább. Mi pedig, akik itt élünk ennek az egész országban számon tartott zarándokhelynek vonzás körében, legyünk hálásak Istennek, hogy kegyelme nap mint nap oly gazdagon árad reánk. Ez megkétszerezheti erőnket. *(Farkas Béla plébános)*

Az első dzsemborim

Idén nyáron július 29. és augusztus 10. között került megrendezésre az angliai Chelmsford melletti Hylands Parkban a Eurojam 2005 elnevezésű európai cserkésztalálkozó. Egyrészt az elmúlt tíz év legnagyobb európai cserkésztalálkozóját rendezték, másrészt az esemény már felkészülés volt a cserkészlet 100 éves fennállásának 2007-es megünneplésére. A dzsembori mottója: „Egy jobb világ felépítéséért!” A nyitó ceremónián 12-13 ezer cserkész vett részt 68 országból, közülük 2500 fiatal felnőtt önkéntes, akik a rendezvény lebonyolítását segítették, végezték. A Magyar Cserkészszövetség és egyben Magyarország képviselőjében 170 cserkész utazott Angliába. A magyar kontingensbe ketten kerültünk be Siklósról, a válogatás idegen nyelv ismerete alapján történt.

A tábor programjai mind a cserkész módszert követték: a fiatalok élményszerű tanulását és fejlődését célozták. A célok, programok tömören összefoglalva: nemzetek közötti párbeszéd, egymás kultúrájának felfedezése, globális problémák megismerése és elemzése játékos formában, városnézés, kirándulás, sport.

A tábor nagyságát, sokszínűségét pár érdekes tény talán jól megvilágítja. A résztvevők annyian, sőt többen voltak, mint Siklós teljes lakossága. Annak ellenére, hogy mindenki sátorban lakott, mégse történt olyan bejelentés, hogy bárkinek is eltűnt volna valami a sátrából. Próbáljuk meg elképzelni Siklóst úgy, hogy nem lenne szükség rendőrségre, mégis rend lenne. A technikai érdekességek: 8500 sátrat állítottak fel a 600 hektáros parkban, csak az IST-s étteremben a 10 nap alatt 100 ezer adag ételt szolgáltunk fel. A helyszínen 2 kilométernyi ideiglenes fém útburkolatot fektettek le,

450 WC-t, 350 zuhanyzót, 450 mosdókagylót helyeztek üzembe. Mindezt egy olyan terepen építették fel, bonyolították le, mint mondjuk a várkert, ahol fűn, fán és bokron kívül nincs más.

Legyen szó az élet bármely területéről, azt mondják, az elsőt az ember sose felejt el. Furcsa arra gondolni, hogy voltak ugyanazon a találkozón olyan idős, nagyszülő korú cserkészek, akik már jó pár dzsemborit megjártak, és rengeteg, közel tízezer tinédzser korú, akiknek ez volt az első. Az idősek, koruk és egyéb nehézségeik ellenére eljöttek, hogy derűjükkel példát mutassanak nekünk, és vidáman tanítsanak bennünket. Valaki – aki már több dzsemborit megjárt – írta, hogy bár szomorúan válik/válunk el egymástól, de a nap mindenhol, a világ bármely részén ugyanúgy kel fel. És ha megnézi a napfelkeltét, eszébe jutnak a dzsemborin megismert emberek, és ugyanígy ő is eszébe jut majd azoknak, ha megnézik a napfelkeltét, akik őt megismerték.

Így köti össze a mosolygás és a nap a „cserkész családot”, ahogy a Eurojam hivatalos dalában nevezi a szerző a cserkészek világközösségét (az ENSZ után a második legnagyobb szervezet a világon).

Köszönjük mindazok segítségét és anyagi támogatását, akik lehetővé tették, hogy eljuthassunk a Eurojamre.

Markovics Eszter és Bagi Zsolt, 1612. Kanizsay Dorottya cserkészcsapat tagjai

Hívunk, várunk a Kanizsay Dorottya Cserkészcsapat tagjai közé 7800. Siklós, Vajda tér 6. Foglalkozások: minden pénteken 15. 40- 17. 45 óra között. Egyéb napokon úszófoglalkozások.

